

SĂ ÎMPLINIM PORUNCILE

Să învățăm pe copii CELE ZECE PORUNCI

- Porunca a treia -

„Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău” (Exodul 20:7)

Oare ce vrea Dumnezeu să spună prin *a lua în deșert* numele Domnului ? Aceasta are sens de : „a vorbi cu ușurință”, „ a vorbi fără respect” „a nu da importanță”. Dimpotrivă, a nu lua Numele Domnului în deșert înseamnă că noi ar trebui să ne remintim de fiecare dată să spunem ce mult îl iubim pe Dumnezeu și ce important este El pentru noi.

A nu lua în deșert numele Domnului înseamnă că noi ar trebui să nu folosim numele lui Dumnezeu decât dacă este strict necesar. Am putea să folosim numele lui Dumnezeu atunci când spunem cuiva ce minunat este El, cum poate primi mântuirea, sau atunci când vorbim cu El în rugăciune. Dar ca să folosim numele lui Dumnezeu într-o expresie fără valoare, nu face deloc plăcere lui Dumnezeu.

Care sunt atunci câteva moduri greșite în care oamenii folosesc numele lui Dumnezeu?

Cel mai evident mod este să-l folosești ca blestem sau în înjurături. Amintește-ți că există multe nume pentru Dumnezeu: Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul, Domnul Isus Cristos și Dumnezeu Duhul Sfânt – toate trei formează un singur Dumnezeu. Folosind unul din aceste nume, sau numai părți din ele, atunci când suntem furioși sau frustrați – este păcat.

Câteodată oamenii folosesc numele lui Dumnezeu pentru a-i impresiona pe alții sau pentru a atrage atenția asupra lor. Acești oameni nu-L onorează pe Dumnezeu și nici nu-i îndreaptă pe alții spre El; ei încalcă porunca a treia.

Chiar dacă ești creștin, poți lua numele lui Dumnezeu în deșert prin faptele tale. Cuvântul „creștin” este o formă derivată din cuvântul „Cristos”. Oamenii privesc la tine și asociază comportamentul tău cu numele lui Cristos. Poți lua numele lui Dumnezeu în deșert spunând la alții că ești creștin și comportându-te cu totul altfel. Un creștin ar trebui să onoreze numele lui Dumnezeu, ascultând poruncile Lui.

În concluzie, cum ar trebui să folosim numele lui Dumnezeu ? Ar trebui să vorbim cu dragoste despre numele Lui. Ar trebui să-L onorăm și să protejăm numele Lui. Ar trebui să-L apărăm atunci când auzim pe cineva că-L folosește în mod greșit.

Ajutoare pentru lecție:

1. Cântări care să te ajute să-i înveți pe copii folosirea corectă a numelui lui Dumnezeu („*Numele lui Isus*” „*Dumnezeu sfântul*”, „*El e Domn*”, „*Cele zece porunci*”...)
2. Citește copiilor istorioara următoare, iar la finalul ei folosește întrebările pentru discuție care sunt date la sfârșit, pentru a stimula gândirea copiilor.
3. Fă ecusoane tuturor copiilor. Decupează-le într-o formă „de sezon” sau lasă-i pe copii să le decupeze în forma aleasă de ei. Scrie citeț numele fiecărui copil pe ecuson. Rostește-le numele de fiecare dată când te adresezi lor. Nu uita să-i amintești pe toți, cel puțin odată, în dragoste, înainte de lecție. În timpul lecției, discutați următoarele întrebări: Cum te-ai simți dacă ai auzi pe cineva vorbind frumos despre numele tău? Sau cum te-ai simți când cineva furios, ar aminti numele tău? Sau te-ar tachina și și-ar bate joc de tine? Spune-le copiilor că și lui Dumnezeu îi face plăcere să-și audă numele rostit în dragoste.
4. Folosește referințele de mai jos pentru un joc (*cine găsește mai repede versetul*)
1Timotei 6:15; Ioan 4:25; Tit 1:4; Isaia 9:6; Ioan 1:29; Ioan 10:14; Matei 1:23.

- În fiecare verset, copiii vor descoperi cel puțin un nume pentru Dumnezeu. Scrie aceste nume pe tablă sau pe un carton și afișează-le în fața clasei. Împarte-le câte o foaie de hârtie și câte un creion negru (moale). Foaia se pliază în jumătate, pe lungime. Se deschide. Pune-i pe copii să scrie (cât mai apăsător) unul din nume în prima coloană. Se pliază foaia din nou și se trece cu latul creionului peste ea. Imaginea în oglindă ar trebui să apară de partea opusă a numelui scris cu creionul. Apoi copiii își pot colora creația cu carioci sau creioane colorate. Se pot contura ambele nume, se pot adăuga chenare, etc. În final, toate desenele se vor lipi fiecare pe un fond colorat și se vor afișa pe panoul clasei sub titlul: *Numele lui Dumnezeu sunt speciale*. Recapitulează-le adesea, discută-le. Provoacă-i pe copii să-și aleagă un nume favorit și să spună de ce?
5. Pune cuvinte noi unei melodii cunoscute și folosește cât mai multe din numele lui Dumnezeu. Scrie cântarea pe un carton ca să poată fi cântată și în săptămânile următoare.

„Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău” (Exodul 20:7)

RESPECT PLUS DRAGOSTE

Poveste care se poate citi copiilor

„Hei, ăia sunt ai mei” strigă Ionică la surioara lui mai mică. „Chiar voiam să-i folosesc.”

Angi și-a turtit năsucul și i-a scos limba către fratele ei. Apoi a alergat afară din bazin cu noua pereche de ochelari de scafandru primiți de la bunica.

„Angi, Adu-i înapoi” a țipat Ionică. Dar ea era deja în bazinul alăturat. „*Surorile mai mici...*”, s-a strâmbat el spre verișorul său Radu. Ce mi-ar place să fiu singur la părinți, ca tine!”

„Du-te și ia-i de la ea” zise Radu. „Doar ești mai mare decât ea”.

„Glumești”? întrebă Ionică „Dacă m-aș duce să-i iau de la ea, ar începe să țipe și s-ar duce la mama și ... am să dau de necaz. Ea nu e vinovată niciodată, numai eu”

Radu trecea de pe un picior pe altul, pe betonul fierbinte. „Ei bine, fă ceva” zise el „mi se prăjesc picioarele... vreau să merg în apă”.

„Bine”, zise Ionică, „am să încerc să vorbesc cu ea”.

Cei doi băieți s-au dus la celălalt bazin. Angi stătea în apă până la brâu, umplând cu apă ochelarii de scafandru și golindu-i apoi deasupra capului ei. Când i-a văzut pe cei doi băieți venind, și-a întors spatele spre ei. Ionică i-a zâmbit și i-a spus cu o voce prietenoasă:

„Angi, îmi dai voie să mă joc cu ochelarii *mei*. Eu cu Radu vrem să facem o incursiune pe fundul bazinului” Angi dădu negativ din cap.

Ionică se uită semnificativ spre Radu. Apoi, vrând să pară foarte serios zise:

„OK, Angi, dar trebuie să-ți spun ceva. Vino încoace”

„Ce?” întrebă Angi fără să se miște.

„Nu, trebuie să vii încoace” zise Ionică.

Angi se uită la ochelarii de scafandru apoi la fratele ei. Ionică încercă să zâmbească.

„E-n regulă” zise el. „N-am de gând să ți-i iau, dar ar fi bine să vi încoace. Am ceva foarte important să-ți spun”.

Angi o căută din priviri pe mama. Când a zărit-o prin apropiere, păru să mai primească curaj, dar totuși, rămase nemișcată.

„Se pare că nici nu-i pasă” dădu Radu din umeri. „Ei bine, hai să mergem”. Băieții s-au întors ca să plece.

„Stați” strigă Angi, cățărându-se afară din bazin.

Ionică i-a condus spre zona cu iarbă, făcându-i semn lui Angi să se așeze la umbra unui copac. Angi ținea strâns ochelarii de scafandru. Ionică s-a aplecat aproape de urechea ei și i-a șoptit:

„Angi, tu știi că aceștia sunt ochelarii *mei*”

Angi îi ținea la spate în timp ce Ionică îi vorbea.

„Bunica mi i-a trimis *mie* de ziua *mea*. Tu ai primit păpușa aia nouă de ziua ta, îți amintești ? Acesta este cadoul *meu*, iar tu mi l-ai luat”.

Angi se îndepărta încet de el. Ea n-avea de gând să-i dea lui Ionică.

„Angi, tu știi că Domnul Isus este supărat pe tine, când iei ceva care nu-ți aparține”

Angi asculta iar ochii ei mari s-au umplut de teamă. Ionică se întoarse și făcu cu ochiul lui Radu „Dacă nu-mi dai înapoi ochelarii, s-ar putea ca Isus să nu te mai iubească. Eu unul, nu mi-aș dori ca Isus să fie supărat pe mine”.

Lacrimi mari au început să curgă pe obrajii bronzăți ai lui Angi.

„Dacă ți-i dau înapoi, Isus mă iubește din nou?”

Ionică încerca să nu zâmbească. „Nu știu, Radu, tu ce crezi ?” întrebă el.

„Nu sunt sigur, Angi, dar e posibil să te iubească din nou”

Angi scoase ochelarii de la spate. „Ionică, eu nu vreau ca Isus să fie supărat pe mine. Te rog să-L faci să mă iubească din nou”.

Ionică zâmbea în timp ce ea îi dădea masca. „Păi, s-ar putea să fie totul în regulă dacă vei fi drăguță cu mine de acum încolo”.

Radu interveni: „Da, Angi, Cred că e o idee bună. Tu ești drăguță cu Ionică iar Isus n-o să mai fie deloc supărat pe tine”.

Buzele lui Angi îi tremurau în timp ce îi asculta pe cei doi băieți mai mari, care cu greu se abțineau să nu râdă. În final, Ionică zise: „Angi, am nevoie să-mi aduci prosopul. E acolo pe gard. Eu și cu Radu ne ducem să înotăm și mi-l trebuie când voi ieși din bazin.

Angi se temea să mai spună ceva. S-a ridicat supusă și s-a îndreptat spre prosop. La jumătatea drumului s-a întors uitându-se cu tristețe spre fratele ei.

„Hai ! Mai repede !” zise el, iar Angi începu să alerge după prosop. Radu aproape că se tăvălea pe iarbă de râs.

„Meserie ! Ai reușit s-o faci până la urmă! De acum încolo va face tot ce spui. Nu trebuie decât să-i zici că Isus se supără pe ea. De fapt, până la urmă ... să ai o soră mai mică nu e rău deloc ! Ai putea chiar s-o faci sclava ta personală !

Ionică apucă ochelarii de scafandru și se repezi spre bazin, urmat îndeaproape de Radu.

În seara aceleiași zile, Tata a observat că Angi nu era deloc în apele ei.

„Dar ce se întâmplă cu micuța mea fetiță ?” întrebă el. Angi se uită spre Ionică, dar nu zise nimic. Mama așeză pe masă o farfurie mare cu pui fript și cartofi și bătu ușor pe spate pe Angi, care zise: „Oh... nimic ! Azi am fost cu Ionică la strand”.

„Eu cred că e tare obosită; nu-i așa Angi ? Mama se așeză pe scaunul dintre Ionică și Tata. „Angi, n-ai vrea să te rogi și să-i ceri lui Isus să binecuvinteze mâncarea aceasta, iar apoi, după cină, vom merge cu toții mai devreme la culcare ?”

Fața lui Angi începu să se schimonosească. „Oh, nuuuu ! se gângi Ionică; te pomenești că începe să plângă. Deodată Angi izbucni în hohote. Mama și Tata

încercau s-o potolească, dar Angi nu se putea opri din plâns nici măcar pentru a le spune părinților care e problema.

Ionică se frământa în scaunul lui. Îi părea rău că a speriat-o așa de rău pe surioara lui. Și îi va părea și mai rău, atunci când părinții vor afla ce a făcut.

Până la urmă, Angi reuși să spună printre suspine: „Nu pot să mă rog. Isus e supărat pe mine ! ...”

Ionică aștepta în camera lui. În cele din urmă, auzi pașii tatălui pe hol. Când acesta deschise ușa se putea citi pe fața lui Ionică că era la mare încurcătură !

După o lungă discuție referitoare la cum ar trebui să se comporte cu surioara lui, Tata l-a surprins spunându-i: „Și mai știi fiule, că lucrul cel mai rău din toate, este faptul că ai călcat una din cele 10 porunci.

„Eu ? Care poruncă ?”

Tata întrebă: „Îți amintești porunca a treia? Aceea care spune să nu iei în deșert numele Domnului ?”

Ionică privi contrariat: „Dar Tata” – zise el. „Eu credeam că aceasta înseamnă că noi n-ar trebui să folosim numele lui Isus în blesteme și înjurături. Iar eu n-am făcut asta...”

Tata încercă să explice: „Este adevărat, dar asta nu-i suficient. Tu ai folosit numele lui Isus ca s-o sperii pe sora ta. Dumnezeu vrea să-ți spună prin porunca a treia că noi trebuie să folosim numele Lui cu multă grijă. N-ar trebui să-L folosim după bunul nostru plac; și nici ca să ne distrăm. De fiecare dată când folosim numele lui Isus, ar trebui să ne amintim ce mult ne iubește. Iar de fiecare dată când vorbim despre Dumnezeu, trebuie să ne arătăm aprecierea pentru tot ce a făcut El pentru noi. Înțelegeți?”

Ionică știa că nu a folosit numele lui Isus cu prea mult respect. „Da, Tata. Îmi dau seama că am greșit. Îmi pare tare rău”

„Mă bucur că înțelegeți. Dar nu mie trebuie să-mi spui că-ți pare rău. Este Altcineva... Nu-i așa?”

Ionică își plecă capul. Tata se îndreptă spre ușă. „Te las. După ce termini aici, poți ieși să vorbești și cu sora ta.” Și după ce făcu o mică pauză: „Apropo...și nu ai voie să mergi la ștrand timp de o săptămână. OK ?”

„OK” zise Ionică.

Tata închise ușa iar Ionică se așeză pe marginea patului și rămase singur. După câteva minute, se rostogoli și alunecă încet pe podea. Îngenunchiind, el începu să se roage: „Dragă Doamne Isuse, îmi pare rău...”

Când și-a terminat rugăciunea, el nu s-a ridicat imediat. Sprijinit pe marginea patului el se gândea: Oare ce crede Angi despre mine? Dar ce crede ea despre Isus ?

El se gândea la cât de mult îl iubea el pe Isus și ar fi vrut ca și ea să-L iubească pe Isus la fel de mult. Apoi s-a rugat din nou: „Doamne Isuse, ajută-mă să folosesc numele Tău în mod corect și să-i pot spune lui Angi ce minunat ești Tu. În numele Domnului Isus, Amin !”

Discuții

- 1) Care sunt câteva căi greșite prin care oamenii ar putea folosi numele lui Dumnezeu? (să-i sperie pe oameni, în blesteme, pentru a-i impresiona pe alții, să se distreze, să obțină vreun folos, etc).
- 2) Cum putem folosi numele lui Dumnezeu în mod pozitiv ? (spunând altora cum pot fi mântuiți, mulțumind Domnului, cerându-I ajutor, etc)

Traducere din revista *Evangelizing Today's Child*
Rodica Mitulescu – învățătoare Biserica ELIM Timișoara